

Bloot in de polder

Eerste druk, juli 2012
© 2012 Lea Jacobs

ISBN: 978-90-484-2470-2
NUR: 343

Uitgever: Free Musketeers, Zoetermeer
www.freemusketeers.nl

Hoewel aan de totstandkoming van deze uitgave de uiterste zorg is besteed, aanvaarden de auteur en uitgever geen aansprakelijkheid voor eventuele fouten en onvolkomenheden, noch voor de directe of indirecte gevolgen hiervan.

Niets uit deze uitgave mag zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever worden openbaar gemaakt of verveelvoudigd, waaronder begrepen het reproduceren door middel van druk, offset, fotokopie of microfilm of in enige digitale, elektronische, optische of andere vorm of (en dit geldt zonodig in aanvulling op het auteursrecht) het reproduceren (I) ten behoeve van een onderneming, organisatie of instelling of (II) voor eigen oefening, studie of gebruik welk(e) niet strikt privé van aard is.

Lea Jacobs

BLOOT

IN DE POLDER

Hoofdstuk 1

Angelique Gras slenterde door de straten van het kleine stadje en de verveling was van haar gezicht af te lezen. De zomer deed zijn intrede en ze had niets leuks in het vooruitzicht. Ze had nog niet zo lang geleden een punt achter de relatie met haar vriend gezet. Daar had ze geen spijt van, maar wel van de vakantie die ze samen hadden geboekt en die hij nu met zijn nieuwe vriendin ging maken. Angelique had hen samen gezien en het had haar weinig gedaan dat Ben met een ander was. Ze waren smoorverliefd, dat was goed te zien. Dat was precies wat er bij hen tweeën al zo lang aan ontbrak. Ze voelde eigenlijk helemaal niets meer voor hem en had het gevoel dat dat wederzijds was. Het was dan ook nauwelijks schokkend geweest dat ze op een gegeven moment hadden besloten om uit elkaar te gaan. Zelfs hun vrienden en vriendinnen keken er niet van op. Ze kon bijna blij voor Ben zijn omdat hij een ander had. Was het niet dat het vooruitzicht van hun vakantie haar een beetje jaloers maakte. Ze realiseerde zich natuurlijk te laat dat Ben haar het vakantiegeld niet had terugbetaald en dat ze zelf nu geen geld meer had voor een leuke vakantie terwijl ze eigenlijk de vakantie van zijn nieuwe vriendin betaald had! Ze zuchtte en had weinig zin om zich daar ook nog eens druk over te gaan maken. Maar het bracht haar wel bij de vervelende werkelijkheid waarin ze nu dus door de straten van de stad slenterde en doelloos zou moeten wachten tot de vakanties allemaal voorbij waren. Ze had een geweldig leuke baan bij een televisieomroep, maar vakantie was toch helemaal haar ding. Iedereen zou met mooie en leuke verhalen bruingebrand terug komen terwijl zij met haar bleke snoetje niets te vertellen zou hebben. Ach ja, ze kon daar nog wel lang over treuren, maar het zou haar niet helpen. Ze was aangekomen op de drukke markt en wandelde tussen de mensen door naar de fontein op het midden van het plein. Op de diverse terrasjes zaten tientallen mensen die beschutting zochten onder parasols omdat de zon al wat warm was. Angelique had nooit eerder geweten dat de zomer zo vreselijk kon zijn. Misschien had ze haar relatie met Ben toch wat langer moeten volhouden. Dan hadden ze in ieder geval nog samen vakantie gehad. Maar nee, het idee van

een vakantie met Ben stond haar eigenlijk ook tegen. Het was altijd hetzelfde met hem. Zelfs in bed deden ze steeds hetzelfde, als ze het al deden, want ze hadden er allebei niet veel zin meer in. Ze waren gewoon uitgekeken op elkaar. Het idee dat Ben met dat andere meisje het bed deelde, interesseerde haar dan ook weinig. Angelique deed haar slippers met een voetbeweging los en baadde even in het water van de fontein, dat lekker koel was. Het leek wel of ze haar naam hoorde roepen. Ze keek op en zag zo snel niet wie dat zou kunnen zijn. Waarschijnlijk vergiste ze zich. Nee, daar hoorde ze het weer. Angelique keek nu wat beter naar de verschillende terrasjes. Ja, daar stond een vrouw naar haar te zwaaien en haar naam te roepen. De ogen van Angelique waren niet zo best maar omdat ze te ijdel was voor een bril en te bang voor lenzen, ging ze als een tamelijk kippige jonge vrouw door het leven. Ze zwaaide terug naar de totaal onbekende vrouw en schoot haar slippers weer aan. Ze liep in de richting van de zwaaiende vrouw. Ze zou snel genoeg zien wie het was. De vage persoon kreeg steeds duidelijker trekken. Tamelijk slank, leuk jurkje aan, blond haar. Nee maar, dat was Vicky! Vicky, haar vroegere schoolvriendin waarmee ze heel lang bevriend was geweest. Ze hadden samen veel lol beleefd, maar dat was overgegaan toen Vicky verkering kreeg met Hans en Angelique met Ben. Die twee mannen konden helemaal niet met elkaar overweg. Al snel was de aardigheid er af en zagen ze elkaar niet meer. Vicky greep haar voormalige vriendin vast en ze omhelsden elkaar.

‘Jeetje, Angelique, je lijkt wel blind zoals je net stond te kijken toen ik je riep.’ Angelique glimlachte alleen maar. Ze was echt niet van plan om op dit drukke terras te gaan vertellen dat ze geen steek meer zag. Die wazige blik stond beste wel schattig, had ze zichzelf al vaak wijsgemaakt terwijl ze thuis naar de spiegel staarde.

‘Ik heb hier een heerlijk tafeltje in de zon en een glas sangria. Kom je bij me zitten?’ Angelique knikte. ‘Kunnen we weer eens ouderwets gezellig bijkletsen. Is Hans er niet bij?’ Ze keek naar het tafeltje waar verder niemand zat.

‘Dat moet ik je ook vertellen,’ begon Vicky terwijl ze een ober probeerde te bereiken. Angelique ging zitten en zorgde dat ze goed zat om

zonnestralen op te vangen. Toen Vicky er in geslaagd was de ober te wenken, kwam ze naast haar voormalige vriendin zitten.

‘Hans en ik zijn uit elkaar, ik ben blij toe. Ik was hem zo zat als lauwe thee.’ Angelique lachte.

‘Jij ook al? Ben en ik zijn ook uit elkaar. We hadden elkaar niets meer te vertellen. Nu gaat hij met zijn nieuwe vriendin op vakantie.’

‘O ja, heeft Ben al een vriendin? Hans nog niet, geloof ik. Hij belt me af en toe nog wel eens. Soms heb ik het gevoel dat hij terug wil komen, maar dat wil ik absoluut niet. Ik ben nog liever alleen met mezelf dan samen met hem.’ Angelique lachte om de woordenstroom zoals ze dat lang gewend was geweest van Vicky. Het gaf haar een goed gevoel dat ze haar vriendin had terug gevonden, nou ja, dat die vriendin haar had terug gevonden. De ober kwam en zonder nog iets aan Angelique te vragen bestelde Vicky een sangria voor haar.

‘En maak je nog altijd televisiedocumentaires voor RTL zeventien?’ Angelique knikte heftig. Dit was haar favoriete gespreksonderwerp. Maar ze wist dat ze uit beleefdheid ook moest informeren naar de carrière van Vicky.

‘Ach, nog steeds bij het accountantsbureau. Ik heb er een goede baan en een goed inkomen, dat wel, maar een beetje saai blijft het wel. Nee, dan jij, altijd met een paar stoere mannen op stap in de jungle of de woestijn,’ zuchtte Vicky. Angelique keek voor zich uit. Die stoere mannen waren vaak buikige vijftigers en de jungle of de woestijn was vaak bij elkaar geshopt in een beeldenarchief, maar dat hoefde niet iedereen te weten. Angelique deed dit werk graag en wilde niet dat het avontuurlijke imago van haar dagelijkse werk werd verstoord.

‘Dus hier zitten we dan, allebei vrijgezel en op zoek naar een andere man,’ concludeerde Vicky.

‘Ik ben eerlijk gezegd niet op zoek naar een andere man, Vicky. Ik vind het wel goed zo!’ Vicky keek haar verbaasd aan.

‘Angelique, doe eens normaal. Je bent een mooie jonge gezonde vrouw van dertig!’

‘Nou en?’

‘Mooie gezonde jonge vrouwen van dertig geven de mannen niet op. Jij ook niet. Ik heb er vandaag toevallig nog geen gezien, maar het stikt

van de heerlijke kerels die smachten om een meid zoals jij of ik. Daar moeten we gebruik van maken.’ Angelique glimlachte om de wellust van Vicky. Die zou nooit veranderen. Waarschijnlijk zou ze op haar tachtigste nog achter de mannen aan zitten. De ober serveerde de sangria en het was een paar ogenblikken stil toen ze allebei dronken.

‘Weet je, het enige dat ik erg vind aan onze verbroken relatie is dat ik nu geen vakantie meer heb. Hans en ik zouden samen naar Tenerife zijn gegaan, heerlijk veertien dagen in de zon bakken, maar dat gaat nu niet door. Hoewel hij me vaak belt en al twee keer gevraagd heeft of we toch samen die vakantie zullen doen. Maar ik denk er niet aan.’

‘Waarom eigenlijk niet?’ verbaasde Angelique zich.

‘Omdat ik weet hoe dat gaat. Voor je het weet, ligt hij ’s avonds toch weer bij me in bed. Nou ja, niet ’s avonds, maar ’s morgens vroeg, want dat is zijn favoriete tijdstip.’ Angelique grinnikte. ‘Ben gaat nu met zijn nieuwe vriendin op vakantie. Ik heb geen geld om naar het buitenland te gaan. Trouwens, alleen lijkt me er niet veel aan.’

Vicky schudde het hoofd instemmend. Ineens keek ze Angelique aan alsof haar iets te binnen schoot.

‘We kunnen samen gaan,’ Angelique dacht enkele seconden na.

‘Nee, ik heb geen geld.’

‘Nou ja, een vakantie hoeft toch niet zo duur te zijn,’ probeerde Vicky nog eens.

‘Vliegtuig, hotel, eten en drinken, auto huren...’ somde Angelique op. ‘Je kunt het toch zo duur maken als je zelf wilt, suffie. Kijk eens naar die prachtige zomer. We hoeven helemaal niet naar het buitenland te gaan. Wat dacht je van een lekkere zomervakantie aan de Hollandse kust?’ Angelique keek Vicky vragend aan.

‘Meen je dit nu echt?’

‘Ja, waarom niet?’

‘Alles is nu natuurlijk al verzegd.’

‘Wie goed zoekt, vindt altijd wel iets. Mijn collega Brenda is nogal goed met dat soort dingen. Zij kan vast wel wat vinden.’ Angelique begon steeds meer voor het idee te voelen. Een vakantie aan de Hollandse kust was dan wel niet zo avontuurlijk als een verre vlieg-

reis, maar altijd nog beter dan hier in de stoffige straten te moeten rondlopen en je rot vervelen.

‘Oké, laten we het doen, Vicky.’

‘Dan moeten we even langs Brenda gaan, die kan zulke dingen zo goed zoeken op internet en ze heeft ook nogal een goed budgetgevoel.’

‘Budgetgevoel?’ vroeg Angelique onwetend.

‘Wat duur is en wat juist niet, wat je beter wel kunt doen en wat niet. Brenda is de nerd bij ons op kantoor. Zij werkt niet op de rekenkamer, zij is de rekenkamer, zal ik maar zeggen.’ Nadat ze hun sangria hadden opgedronken, stapten ze op. Vicky vertelde over Brenda, een vriendin die ze kende via het werk.

‘Brenda is een hele leuke meid maar getrouwd met haar werk en haar computer. Ze kijkt echt niet naar mannen om of naar andere pleziertjes. Als zij het heeft over iets leuks doen, bedoelt ze de cijfertjes bijwerken.’ Angelique lachte. Vicky overdreef waarschijnlijk weer eens. Maar toen ze even later boven in de woning van Brenda stonden, dacht ze er anders over. Brenda was inderdaad een knappe en leuke meid, die wel een grote wijsneuzige bril droeg waardoor ze een nogal serieuze indruk maakte. Ze glimlachte flauwtjes terwijl ze Angelique de hand drukte. Het leek alsof ze met haar gedachten ergens anders was.

‘Brenda, jij wilt ons vast wel helpen,’ begon Vicky terwijl ze tamelijk brutaal in het keukentje van Brenda begon met koffie zetten.

‘Ik jullie helpen? Waarmee dan?’ vroeg deze argeloos.

‘Met het zoeken van een vakantiebestemming in Nederland voor Angelique en mij, het liefst al heel snel en niet te duur.’ Brenda dacht niet lang na en nam plaats achter haar laptop. Met een handgebaar veegde ze haar lange glanzende zwarte haar naar achter zodat het niet in de weg kon hangen om de tekst op het scherm te lezen.

‘Hm, er is al heel veel verzegd hoor. Jullie komen wel een beetje laat met jullie vakantieplannen,’ zuchtte Brenda.

‘Ja, we kwamen elkaar een uur geleden pas tegen,’ verklaarde Vicky vanuit het keukentje waar de koffie inmiddels pruttelde.

‘Hadden jullie een bepaalde streek of plaats in gedachten?’ vroeg Brenda alsof ze voor een reisbureau werkte.

‘Het liefst aan een strand,’ floepte Angelique er uit. Ze had tot nu toe nog niet zoveel gezegd en schrok een beetje van haar eigen stemgeluid. Ze voelde zich zo klein en onbetekenend tussen die twee mooie welbespraakte vrouwen.

‘Ja, goed idee, Angelique. Lekker aan het strand, overdag zwemmen en bakken en ’s avonds een strandwandeling,’ voegde Vicky toe terwijl ze de warme koffie inschonk. Brenda keek hen beiden een moment aan en typte weer iets in op het toetsenbord. Hoofdschuddend klikte ze een aantal opties weg waarbij haar lange haar danste op haar rug. ‘Aha, hier heb ik iets. Een pensionnetje in de polder, vlakbij de duinovergang naar de zee. Alle kamers zijn nog vrij.’ Angelique en Vicky keken heer bevreemd aan.

‘Alle kamers nog vrij? Hoe kan dat nou? Is het niet verkocht of zo, of onbewoonbaar verklaard?’ vroeg Vicky wantrouwend, Angelique schoot in de lach.

‘Stel je voor dat we daar aankomen en alle ramen zijn dicht gespijkerd!’ De anderen lachten mee.

‘Dan kunnen we altijd de boel nog kraken!’ stelde Vicky. Ze pakte haar mobieltje en toetste het nummer in dat op de site stond. Na een kort gesprekje gaf ze uitsluitsel.

‘We kunnen! Echt hartelijk was die dame niet, maar ja, we hoeven niet de hele dag op haar lip te zitten, nietwaar?’

‘Misschien is daarom het hele pension leeg. Ze staat misschien bekend als de vampier van de streek!’ giechelde Angelique.

‘Maar waarom heb je nu niet meteen geboekt, nu je dat aardige mens aan de lijn had?’

‘Omdat ze dat niet wilde. Ik zei toch tegen haar dat ik voor twee personen wilde boeken? Ze zei dat dat niet kon, dat moest via de site. Lekker klantvriendelijk!’

‘Dat zal me wat worden,’ voorspelde Angelique, ‘straks moeten we smeken om een ontbijtje en om schone lakens!’

‘Mogelijk blaft ze ons ’s morgens het bed uit!’ kirde Vicky. Brenda zat nog steeds achter haar laptop.

‘Zal ik dan maar boeken voor twee personen?’ Vicky keek een moment naar Angelique en knipoogde.

‘Waarom eigenlijk voor twee personen en niet voor drie?’ Brenda rekte zich uit en geeuwde.

‘Wie had je dan nog in gedachten?’ vroeg ze slaperig. Vicky en Angelique keken elkaar lacherig aan.

‘Koningin Emma, nou goed?’ grapte Vicky.

‘Of de kat van ome Willem,’ deed Angelique er bovenop. Brenda keek hen verbaasd aan.

‘Wat bedoelen jullie nou?’

‘Dat jij meegaat natuurlijk!’ verklaarde Vicky. Brenda’s mond viel bijna open van schrik.

‘Oh nee, dat nooit. Ik houd niet van vakantie. Ik heb trouwens nog een heleboel te doen. Ik vermaak me thuis ook wel.’

‘Wie houdt er nou niet van vakantie? Als je thuis blijft, ga je weer de boekhouding zitten doen. Kom op, pak je bikini in en ga met ons mee.’ Brenda twijfelde.

‘Nee, ik heb weinig tijd en bovendien hebben jullie al met z’n twee-tjes gepland om te gaan, daar kom ik niet tussen.’ Nu bemoeide ook Angelique zich ermee.

‘Kom op, dat is onzin. Jij kunt er heus wel bij. Gezellig.’

‘Kom,’ gebaarde Vicky, ‘laten we een leuke bikini gaan kopen, want dat is je probleem natuurlijk. Je hebt geen bikini!’

‘Toch wel, ik heb er pas een gekocht om op mijn balkon wat te bruinen.’

‘Nou dan?’ Vroeg Vicky een beetje dwingend. Allebei keken ze Brenda aan.

‘Wanneer?’ vroeg ze zwakjes.

Later op die dag had Angelique nog wat inkopen gedaan. Zij had wel zin in een nieuwe bikini en daarom was ze een paar winkels ingedoken. Tegelijkertijd vroeg ze zich af of ze topless zou gaan deze zomer. Nou ja, dat kon ze altijd nog zien. In het buitenland had ze dat wel eens gedaan hoewel Ben het niet zo fijn vond dat andere mannen haar borsten zagen. Ze vond het zelf een heerlijk gevoel om zo bloot te zijn en bovendien was het best spannend als andere mannen je bekeken. Sommige mannen dan. Er waren ook mannen die wat Angelique be-

treft beter een andere kant uit konden kijken. Rondkijkend had ze ook een prachtig rood jurkje gevonden. Dat was zo lucht dat het leek alsof je helemaal niets aan had. En dat voor een paar tientjes. Ze stond er hartstikke goed mee. Toen ze met haar nieuwe aanwinsten onder haar arm door de stad liep, zag ze Ben lopen met zijn nieuwe liefde. Ze voelde iets van jaloezie. Niet vanwege Ben, want die hoefde ze echt niet meer terug, maar wel vanwege hun geluk. Zij was immers nog altijd alleen. Ze had wel zo stoer gezegd dat ze geen man meer hoefde, maar inwendig verlangde ze naar een vriend die naar haar knipoogde en die zijn arm om haar heen sloeg, die haar zoende en die nog zoveel andere dingen met haar deed die ze fijn vond. Ze kwam zuchtend thuis aan het eind van de middag. Dat verlangen moest ze maar de kop indrukken. Ze had een fijne vakantie voor de boeg met Vicky en Brenda. Ze glimlachte nog eens om de vriendin van Vicky die de indruk wekte een nerd te zijn maar die wel aardig was. Nadat ze de vakantie voor hen drieën hadden geboekt, hadden ze nog op het grote balkon van Brenda gezeten en gefantaseerd over hun strandvakantie. Ze hadden als pubermeiden gegiecheld en waren tenslotte met dikke klapzoenen uit elkaar gegaan.

Brenda was een beetje nerveus over de afspraak. Ze hield inderdaad niet zo van vakanties. Ze was graag alleen in haar bovenwoning en op haar grote balkon waar tal van exotische planten in grote potten groeiden. Ze vond het heerlijk om met wat zachte muziek op de achtergrond bezig te zijn met een karweitje als de boekhouding van het werk of wat te surfen op het internet. Ze droomde wel eens van een man maar was er van overtuigd dat haar droomprins niet bestond en dat het maar beter was als ze alleen bleef. Ze pakte haar nieuwe bikini uit de kast en zocht nog wat andere spullen bij elkaar. Ze sprak zichzelf moed in. Het zou vast wel erg leuk worden met Vicky en Angelique. Die laatste had ze tot vandaag toe nog nooit eerder gezien. Ze kende deze vriendin van Vicky helemaal niet. Het leek haar wel een aardige meid. Jonger dan zijzelf was. Met haar drie en dertig lenes was Brenda de oudste van het drietal, wist ze. Vicky was eenendertig en Angelique moest jonger zijn, dat kon niet anders. Ineens realiseerde

ze zich dat ze met twee van die knappe vrouwen op stap ging. Die zouden natuurlijk binnen een dag allebei een leuke vent tegenkomen en haar niet meer zien staan. Dat betekende dan dat ze een groot deel van de vakantie alleen op het strand zou liggen. Nou ja, ze zou voor alle zekerheid een paar dikke boeken meenemen.

Vicky was tevreden. Vanochtend nog was het enige dat ze zich afvroeg hoe ze de komende vakantie door moest komen en nu had ze twee vriendinnen zover dat ze megingen naar een pension vlakbij het strand. Wat leuk dat ze Angelique weer was tegen gekomen en wat kwam het eigenlijk goed uit dat ze allebei hun relatie hadden beëindigd. Voor Brenda was het wel eens goed om er uit te komen. Die zat altijd maar op haar verdieping weg te suffen. Het was dat Vicky haar regelmatig mee uit nam, anders kwam ze nooit buiten. Brenda was ouder dan zij maar had nooit een vriend gehad. Onbegrijpelijk eigenlijk want ze was niet bepaald lelijk. Ook leek ze geen interesse te hebben voor vrouwen. Brenda liet zich nooit uit over liefde. Je zou geneigd zijn te denken dat ze nooit aan de liefde dacht, ware het niet dat Vicky meer dan eens had gezien hoe Brenda heel stiekem soms een leuke vent nakeek. Als het aan Vicky lag, vond ze zelf weer snel een man. Ze vond het maar niets om alleen te zijn. De opmerking van Angelique dat ze niet meer op zoek was naar een andere man vond ze dan ook nergens op slaan. Dat het nou fout was gegaan met Ben was toch nog geen reden om het helemaal op te geven. Angelique was nog zo jong, die moest zeker weer een kerel vinden. Vicky zuchtte toen de telefoon ging.

‘Met Hans, ben je alleen?’ Waarom vroeg hij dat nu? Had hij zin om langs te komen of was hij bang dat ze een vriend op bezoek had?

‘Ja, ik ben alleen,’ bekende ze met tegenzin.

‘Heb je al gegeten, Vicky?’

‘Ja, ik heb al gegeten, jij niet dan?’

‘Nee, en ik dacht dat je misschien zin had om mee te gaan naar een restaurantje of zo?’

Weer zuchtte Vicky. Ze had niet veel zin meer in zijn gezelschap hoewel een potje vrijen misschien best wel lekker zou zijn. Maar nee, dat kon ze beter niet meer doen. Ze moest het hoofdstuk Hans voor eens en altijd afsluiten.

‘Nee, Hans, ik heb geen zin meer om mee uit eten te gaan. Ik heb helemaal geen zin meer om de deur uit te gaan. Morgen vertrek ik voor een vakantie en dan wil ik uitgerust zijn.’

‘Vakantie? Waarheen en met wie?’

‘Ik ga naar een pensionnetje aan de kust met een paar vriendinnen,’ zuchtte Vicky. Hans begreep nog niet dat ze helemaal geen verantwoording meer aan hem hoefde af te leggen.

‘Met welke vriendinnen dan?’ Controleerde Hans nu of ze de waarheid wel sprak en niet stiekem toch met een man weg ging?

‘Met Angelique en Brenda.’

‘Angelique Gras, de vriendin van Ben?’ klonk het verbaasd aan de andere kant van de lijn.

‘Ze zijn uit elkaar net als wij, Hans.’

‘En Brenda? Maar Brenda gaat toch nooit de deur uit? Die is getrouwd met haar laptop!’

‘En toch gaat ze nu mee op vakantie en het wordt hartstikke gezellig!’

‘Met Brenda, die nerd? Lijkt me sterk. En waar gaan jullie heen?’

‘Daar heb jij niets mee te maken, Hans.’

Het was even stil aan de andere kant van de lijn.

‘Hoe bedoel je, niets mee te maken?’

‘Zoals ik het zeg, daar heb jij helemaal niets mee te maken.’ Voordat Hans nog iets kon zeggen, legde Vicky met een tevreden gevoel de hoorn terug neer.